

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poște și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. I. pscani 35

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Colecta națională

pentru restaurarea caselor devastate ale
domnului Dr. Rațiu în Turda.

Transport din Nr. 214 . . . fl. 996.28

Din comuna Răstoci (comitatul
Sălaj-Doboka):

Ioan Hosszu, propr. mare . . .	fl. 5.—
Nicolae Hosszu, propr. mare . . .	5.—
Alexie Hosszu, propr. mare . . .	5.—
Petru Buzura, preot . . .	1.30
Gavril Ciocan, econom . . .	—20
Vasile Ciocan, econom . . .	—38
Ioan Horvat, econom . . .	—10
Vasile Hosszu al lui Ioan, econ. . .	—50
Vasile Hosszu al lui Dumitru . . .	—20
Ioan Hosszu al lui Mihaie . . .	—20
Teodor Kis, econom . . .	—20
Ioan Ciurte, econom . . .	—20
Ioan Dolha, econom . . .	—20
Ioan Hosszu al lui George, econom . . .	—20
Alexie Hosszu al l. George, econ. . .	—20
Vasile Hosszu al lui Ioan senior . . .	—38
Ioan Hosszu al lui Celemen . . .	—20
Simeon Hosszu, econom . . .	—20
Vasile Roman, econom . . .	—20
Constantin Popan, econom . . .	—10
Vasile Drăgan . . .	—20
Ioan Crișan al lui Toma . . .	—20
Teodor Popan . . .	—10
Ioan Geție, econom . . .	—20
Vasile Geție, econom . . .	—20
Teodor Tohat, econom . . .	—38
George Cămpăan, econom . . .	—20
Teodor Hosszu al lui Dănilă . . .	—20
Ioan Tohat al lui Vortolomei . . .	—38
Vasile Geție, econom . . .	—10
Teodor Dolha, econom . . .	—50
Simeon Dolha, econom . . .	—30
Petru Dolha, econom . . .	—30
Ioan David . . .	—20
Ioan Păcurar, morar . . .	—20
Ioan Hosszu al lui Iacob econ. . .	—20
Constantin Tohat al lui Ioan . . .	—20
Ilie Cămpăan, econom . . .	—20
Gavrilă Tohat . . .	—20
Vasile Tohat . . .	—20
Constantin Tohat al lui Stefan . . .	—50
George Tohat al lui Teodor . . .	—50
Alexandru Păcurar . . .	—20
Nicolae Hosszu al lui Constantin . . .	—50
George Hosszu . . .	—50
Constantin Păcurar . . .	—20
Ioan Hosszu al lui Ioan jun. . .	—20
Ioan Hosszu al lui Ioan sen. . .	—20
Vasile Crișan al lui Dochi . . .	—20
Vasile Crișan al lui Toma . . .	—20
Vasile Butean . . .	—20
Ved. Ana Păcurar . . .	—20
Ioan Tohat al lui Petru . . .	—38
Teodor Hosszu al lui George . . .	—50
Ioan Moroșan . . .	—50
Transport . . .	fl. 1025.88

Transport . . .	fl. 1025.88
Ioan Păcurar al lui Teodor . . .	—20
Ioan Pop, cantor . . .	—20
Mihail Dico . . .	—20
Ioan Hosszu al lui Ignat . . .	—50
Dumitru Kis . . .	—30

Din Visag:

N. N. . .	fl. 10.—
Iancu Popa . . .	1.—
G. Balu . . .	—50
Nicolae Bogdan . . .	—50
Petru Hanțu . . .	—20
George Peneza . . .	—20
Iuliu Boldorean, învăț. . .	1.—
Martin Sfercaciu . . .	—50
G. Vidu Căprariu . . .	—30
Suma . . .	fl. 1041.48

Administrația „Tribunei“.

Ce ar trebui să facă.

Ca-și-cum ar fi bătaia lui Dumneșu asupra țerilor din statul unguresc. Din atâția oameni, care îl dirij, se nu se aște vreo câțiva, se nu se aște unul, cu capul și cu inima la locul său și se alunge certarea lui Dumneșu dintre popoarele nefericite. Ura și prigonirile se facă se înceteze și se le stăpânească cu totul.

Nouă în adevăr ne vine lucru cu mirare, că între compatrioții unguri nu se află oameni cu vederi clare. A trecut un sfert de secol și nu s'a ridicat dintre ei unul, care categoric se le spună conaționalilor sei, ce ar trebui să facă ca se între pacea și buna înțelegere în locul diferențelor și prigonirilor din trei părți din patru ale statului unguresc.

Cum? Se nu fie nimenea dintre Unguri care se priceapă că alergatul șovinistic după năluca Maghiariei este primejdia sigură a existenței statului unguresc? Ungurii, înainte de toate celelalte naționalități, ar trebui să priceapă că statul unguresc numai ca stat poliglot are dreptul să existe. Îndată-ee ei îl împing de pe baza aceea, îl împing deasupra prăpastiei și îl pun în condițiuni de a se risipi.

O singură privire asupra constelațiunii naționalităților din statul unguresc, și Ungurii ar pute înțelege, că deja situațiunea geografică a naționalităților nemaghiare este de natură centrifugală. Mai vin și ei, adevă Ungurii, cu ciuha maghiarisării și cu tot felul de prigoniri din cauza acesteia, primejdia e aci. Pentru-că fiecare naționalitate nemaghiară, înhățată de minătorii maghiarisării, prea lesne poate veni la

idea: ce lipsă am eu de a mă maghiariza, când în vecinătate am consăngeni, cu care voi pute trăi așa cum sînt, fără de a fi silită să trec printr'un proces de asimilare.

Este ineptie politică, cea mai mare din câte ineptii pot fi pe lume, ceea-ce fac Ungurii. Pentru-că ei agită naționalitățile cu aspirațiunile și cu purtarea lor. Ei împing sistematic la nepatriotism și la dismembrarea statului unguresc. Este o norocire mare că naționalitățile nemaghiare au alt temperament și sînt peste tot mai cumpătate decât Ungurii. Altmintrelea ar fi vai de statul unguresc.

Statul unguresc nu Ungurii îl susțin. Ungurii numai îl exploatează și cred că cu exploatațiunea vor pute merge până se-l și maghiarizeze.

Statul unguresc de o mie de ani l-au susținut și îl susțin naționalitățile nemaghiare. Pe lângă multă resignațiune, ce e drept, dar' îl susțin din cauză că țin că este un postulat politic. Ungurii, ori-și-cât se svircolesc se le convingă de contrar, încă nu au putut produce argumentul convingător.

Dacă însă vor continua cu vexațiunile și cu prigonirile, mai ales după schema dela era Tisza încoace, poate-că le vor convinge și de contrar.

Adevărat că Ungurii în diaristica lor asigură neîncetat pe naționalitățile nemaghiare, că au se le lase neajutate cu limba lor. Ei numai sentimente patriotice vreau se le altoască naționalităților nemaghiare.

Las' că naționalitățile nemaghiare nu au lipsă de altoirea cu sentimente patriotice dela Unguri, deoarece-acestora tocmai le lipsesc sentimentele patriotice. La ei sentimentul de rasă a înăbușit cu totul sentimentul patriotic. Aceasta o știu foarte bine naționalitățile nemaghiare. Ele mai știu însă din experiență, că în ce privește pe Unguri n'au se le creadă pe cuvânt. Ungurilor nu li-e nici portul cum li-e vorba, nici vorba cum li-e portul.

Nu sînt legi sancționate, aduse de ei în exclusivitatea lor legislativă, călitate sau ignorate tot de ei în aceeași exclusivitate a lor administrativă?

Una și alta fac.

Dacă Ungurii vreau se fie în adevăr patrioți după-cum se laudă că sînt și se fie pace în țeara, în statul unguresc, trebuie se o rupă cu toate câte le-au urmat de ani douăzeci-și-cinci încoace. Se plece cu totul pe altă eale. Pe calea în care se se întâlnească cu toate naționalitățile din țeară spre a merge cu ele împreună către același

scop; către bunăstarea și înflorirea țerii pentru toți.

Cu naționalitățile prea ușor se pot întâlni. Însă nu prin promisiuni goale și prin fărîmături aruncate ca înaintea pasărilor flămînde.

Ungurii se facă loc tuturor naționalităților, după trebuința constatată la masa verde, pretutindenea unde se tragează de interesele cetățenilor statului, însă așa ca fiecare se știe despre ce e vorba și fiecare cu vorba lui se-și poată apăra interesele sale. Tutoratul nechemat se înceteze.

Eată receta pentru rănilor patriei și prin care am ajunge la sentimente patriotice și la adevărat patriotism.

Cu receta aceasta s'ar înlătura toate diferențele naționale din stat, ar înceta și prigonirile, pentru-că prin medicina cuprinsă într'însa s'ar vindeca și hipocondria națională ungurească, conform căreia toți căți nu sînt Unguri și nu se bagă slugi la Unguri, sînt oameni periculoși și cu tendențe agitatoare și răsturnătoare.

Memorandul Românilor urmărit de procuratura ungurească. După multă socoteală contele Szapary a dat în sfîrșit mandat procuraturii a urmări pe autorii Memorandului prezentat de deputațiunea de trei sute Maiestății Sale Monarhului. În decursul zilei de ieri (Joi) dl Eugen Brode, vice-președintele comitetului central al partidului național, a fost citat a se prezenta numai decît înaintea judelei de instrucție Gădri Săndor, unde a fost supus unui-cuștionar ce privește concipiarea, tipărirea și răspîndirea Memorandului. Precum aflăm procurorul suprem din Cluj a găsit în unele pasaje ce tractează despre unirea și autonomia Transilvaniei crima circumscrisă în §§. 171 și 173 ai legii penale. Pasajele incriminate conșună în esențial cu înțelesul cuvintelor roșite de Maiestatea Sa Monarhul în mesajul de Tron dela 15 Iunie 1868 către dieta Transilvaniei și citate verbal în textul Memorandului tocmai între pasajele incriminate de procuror.

Armata și cultul kossuth-ist.

Sub titlul „Punische Treue“ (credință punică) publică „Oesterreichisch-ungarische Heeres Zeitung“ următorul articol din care se vede, că într'o formă cu popoarele în adevăr leale din monarhie, și cererile militare sînt indignate de nebuniile

maghiare, comise cu privilegiul sîrbărilor lui Kossuth:

Abia sînt trei luni — dîce semioficialul armatei — de cînd Budapesta și o mare parte a Ungariei au sîrbat jubileul de 25 de ani al încoronării, cînd cu glas umflat au mîrturisit, cît de leali sînt față cu Tronul. — Sînt acum câteva zile au sîrbătorit în toată țeara pe Ludovic Kossuth! În adevăr curioasă și importantă contrafieri comisă prin frase, răsunătoare și prin fapte premeditate! În toate bisericile și sinagogeale au ținut servicii divine între sîrbătorirea aceluia, care singur a condus Ungaria în revoluție și care singur a înduplecat dieta mutată în Decembrie la Dobriș, ca se anunțe în 14 Aprilie 1849 casa de Habsburg de detronată, cu care Ungaria de jure și de facto a făcut legătura sfîntă a sancțiunii pragmatice. În comitate și orașe Kossuth a fost ales cetățean de onoare, la toate convenirile solemnele au preamărit pe „martirul“, în toate diarele l-au laudat faptele, în toate școlăle l-au glorificat!

Dacă toate aceste onoruri l'ar privi numai pe înflăcăratul patriot și pe marele bărbat, bucuros s'ar alătura chiar și aceia, care l'au fost odată adversari în răboiul civil, devenit sîngeros în urma pasiunilor, dar' care recunosc și respectează marile calități ale lui Kossuth. Însă toate gloriificările sînt numai mijloace spre ajungerea marelui scop, care este antidinastic pînă la cea din urmă consecință, pînă la înnoirea revoluțiunii.

Dacă și în Ungaria ar cugeta oamenii în mod cinstit și înainte de toate cu lealitate cavalerescă, atunci demult ar fi urmat exemplul sublim al Regelui încoronat, care de un pîtrar de secol, de cînd și-a pus pe capul Său sfînt Coroana Sfîntului Stefan, a trăit în pace cu poporul Său, a exerciat cu bunătate și iubire nemărginită virtutea nobilă a uitării și iertării și a dat și acum de cîrînd o dovadă a încrederii Sale, ridicînd capitala țerii la rangul de residență.

În fața acestei marimimose și în adevăr cavaleresci acoperiri a trecutului, vedem în contradicție înfrîntătoare astfel de fenomene, care dau privilegiu la îngrijiri serioase. Nici un privilegiu nu-l întreprind ca se nu impoziteze în inima poporului amintirile dela 1848—49, neplăcute pentru amîndouă părțile. Nici contra acestui lucru nu s'ar pute obiecta nimica, căci această luptă, atît din punct de vedere istoric cît și din cel militar, este vrednică de stimă. Dar' modul cum se intervertește istoria; cum se prezintă conflictele de atunci ca ascuțite și exacerbante și pentru prezent; cum eremitul dela Torino, care a răpus în ton ofensator la provocarea, că în calea reînnoirii sale cîștate nu mai este nici o pedecă, care agită și vorbește în ton dușmănos despre instituțiunile noastre legale;

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Poesii populare din Zarand.

Mă rugai, maică, de tine
Să ții dîle pentru mine,
Să mă dai în sat cu tine.
Maică, dîle nu ținuse
Și în alt sat mă dăduse,
Dup'o cioară de Rumân.
Eu umblu se-î pun de cină,
El îmi trage de lumină,
Eu umblu se-î pun pe masă,
El mă ia de cap prin casă,
Eu umblu se-î astern patul,
El mă trîntește de-alatul.
N'are loc se fac'un foc,
Nici strînsură nu-i la gură,
Cât se ia un pui în gură,
Nici ecuruz în oțarcă,
Cât se mănăce-un pui de țarcă.

Busuioac dela cetate
Spune maicei sănătate,
Ear' de mine n'are parte.
Că pe mine m'a cerut
Rădăcina grăului
Feciorul birului,
Rădăcină de seacă
Un fecior din altă țeară,
Rădăcină de agriș
Un fecior de peste Criș.

Iubesc-mă, mîndră dragă,
Iubesc-mă dacă-ți plac,
Dacă nu, silă nu-ți fac.
Dacă nu ți-am trebuit,
Pentru-că m'ai celuit.
Că mie nu-mi pare rău
Num'ofîră-mi cade greu,
Că sciam năravul tîu.
Num'ofîră-mi pare jale
Că sciam vorbele tale.
Dela mine nu-i bănat
Că eu alt'am căpătăt,
Mai înaltă și frumoasă,
Și stricată de vîrsat
Și bună de sărutat.

Mergînd, maică, dela voi,
Plîngu-mi ochii amîndoi,
Dar' nu-mi plînge ca unu
Ce știe cum e străinu.

Străinul cină la lumină,
Eu umblu plîngînd prin tină,
Străinul cină la masă,
Eu umblu plîngînd prin casă,
Că casa străinului
Văruită-i tot cu var,
Trăesc în ea cu amar,
Dar' căsuța maicii mele
E lipită tot cu tină
Și tot am în ea odihnă.

Dragă mi-e lumea cu soare
Și voinic cu cîme noue.
Dragă mi-e lumea cu nor

Și voinic cu caput nou.
Dragă mi-e lumea cu ceață
Și voinic fără mustață.

Cât de-aiici pîn' la Brașu
Nu-i voinic singur ca eu,
Ba mai este de unu
Acela cu eu săracu,
Dar' nici el nu-i singurel,
Că-i cu miera lîngă el.
Cucul cînd se bolnăvesce,
Merg miera și-l grijește.
Dară eu sărac de mine
Îmi potrec în țeri străine,
Unde nu cunosc pe nime,
Numai frunza și iarba,
Care-i în toată lumea.

Săracă floare de munte
Ca tine nu vîdăi multe,
Numai una 'n Găina
Ce umblă pe firea mea.

Leliță cu casa 'n colț
Iubesc-mă dacă poți,
Dacă nu și nu și nu
Sărută-mă și te du.

Cîntă puil cucului
Dimpregiurul bradului,
Voinic din graiu grăia:
Taci, euce, nu-mi tot cînta
Că pîn' am fost la pîrîni
Ți-am dat voe se tot cîntă,
Dar' dacă m'am străinat,
M'am săturat de cîntat.

Ear' cucul din graiu grăia:

Că eu cînt de jalea ta,
Că maică-ta te jelesce,
Taica-tău cai potcovește,
Cu potcove de ale 'nalte,
Ca pe tine se te cate!
Tot pe sate pe departe
Și pe țeri înstrăinate.
Voinic din graiu grăia:
Întoarce-te cuce 'napoi
Și spune la maica mea:
Ea se nu mă mai jelescă,
Taica cai nu potcovească,
Cu potcove de ale 'nalte,
Nici pe mină se nu mă cate,
Nici pe sate pe departe
Nici pe țeri înstrăinate;
Că eu de voiu muri
Pe mine m'or jelui
Tot dobașul cu doba,
Trîmbițaș cu trîmbița,
De trei-ori în dob'a bate
Și-o fi iertat de păcate.
Cînd trîmbița va suna,
De trei zile s'a mustra
Sufletul cu inima.
Sufletul va cuvînta
Taci, inimă, taci, căta,
Că de tu de vei muri,
Deu bine-vei odihni.
Dară eu sărac de mine,
Mi-oi lua faptele 'n brațe
Să stau Domnului de față,
Tot la poarta cea de fer
Unde sufletele per,

Tot la poarta cea de vîmă
Ca se le trag toate 'n samă.

Pe cel deal pe cel colnic
Merg-o pruncă și-un voinic,
Voinic merge fluierînd,
Măndra merge suspinînd
Și din gură-asa dîcînd:
Ia-mă, bădiță, călare,
Că nu mai pot de picioare.
Măndruță, te-aș lua,
Dar' nu pot, draguța mea,
Că mi-e murgul tînerel
Și-n picioare subțirel
Nu pot duce greu pe el
C'abia duce trupul meu,
Trupul cu păcatele
Spatele cu armele.
Păuileța lăcrăma
Și din gură ea dîce:
Nu ți-e jale și păcat,
Dela pîrîni m'ai luat
Și 'n rîi codri m'ai băgat;
Dare-ar bunul Dumneșu
Să fie pe gîndul meu,
Murgul se se potcovească
De pămînt se te trîntească,
Măna dreaptă se ți-o scrintească,
Și cea stîngă se ți-o frîngă,
Să ți ții frîul cu dinții
Ca se te plîngă pîrîniți,
Cum au plîns ei după mine
Cînd am plecat eu cu tine.

Culesse de Sabin Safta.

cum acest bărbat este sârbătorit ca mântuitor și martir, fără ca să fie; și în sfârșit cum Regele încoronat este pus față în față cu „dictatorul mănăstirii”: toate acestea constituie pur și simplu o tactică rea și nu sunt vrednice de o națiune mare.

Cultul lui Kossuth nu este o amintire de importanță istorică, ci pregătirea premeditată a evenimentelor viitoare și este absolut incompatibil cu respectul datorit Regelui, care în asemenea combinație nu poate să fie decât adulație ne-creștină, cu atât mai repulsivă, cu cât mai sonore sunt fraselile leale, care în cantitate atât de îmbelșugată sunt trimise în lume, din care însă lipsesc chiar și aparența viitorului.

În adevăr demult ar fi trebuit să se pună capăt acestor uelnituri antidinastice și revoluționare. Nu este semn de putere, când mereu cedăm și suferim nepedepsite insultările celor mai importanți factori și instituțiuni. Că în adevăr această slăbiciune a noastră se prezintă ca slăbiciune teribilă, este destul de dovedit prin sporirea agitatorilor. Căci deși sunt puțini și deși majoritatea corectă, totuși este cel puțin încorect a suferi aceste agitațiuni, căci bine știe Minghet, care este competent în asemenea lucruri: „Istoria și experiența dovedesc în mod regretabil, că o minoritate temerară, ori-cât de neînsemnată ar fi fost la număr, de multe ori s'a ridicat la majoritate puternică”.

Aici vom să ajungem? Sântem pe cea mai bună cale spre acest scop, și cât de departe am ajuns, cât de serioasă și de periculoasă a devenit deja situațiunea, nu trebuie dovedită mai elatantă și mai tare, decât aceea că foile înregistreză deja cu bucurie mândră „faptul”, că din regimentul Mollinary o mare parte a suboficiorilor și a soldaților au subscris adresa de felicitare către Kossuth.

Noi simțăm nu credem această acire; ținem de imposibil ca să se fi cugetat numai la astfel de demonstrație eminamente politică, contrară jurământului militar și legilor; nici în cazul acela nu o credem, dacă ne aducem aminte de ignoranța și naivitatea „bacanciușului” maghiar, căci nici un suboficer nu poate fi atât de naiv, încât să nu cunoască numele și însemnățile lui Kossuth, și nici nu poate fi atât de înrădăcit, încât să nu facă arătare despre o astfel de tentațiune și agitație.

Noi această pretinsă întâmplare, fiind absurdă, o trecem simplu cu vederea, și nici nu mai dezvoltăm mai departe, câtă temeritate se recree, ca foile maghiare să calumnieze într'atâtă fii proprii patrii, soldații proprii. Aceasta este o stare de lucruri tot atât de serioasă și de tristă, pe cât este de rușinoasă!

Socialismul este un pericol într-o formă de serios pentru stat și pentru societate, dar cu mult mai periculos ca el este, când în sinul puterii armate sunt preamărite infidelitatea și trădarea, fie și numai condiționat, fără ca să se ridice furtuna indignațiunii și fără ca să se ridice competiții să intervină conform datorinței. Că am ajuns până aici, mai bine dovedesc cultul lui Kossuth, care se pretinde că are un fond curat istoric, însă merge în direcție antidinastică și prin aceasta revoluționară. Însă mai dovedesc și aceea că omagiile leale ale unor aumunți factori nu s'au putut decât lingușiri josenice și că prin urmare lumea este îndreptățită să identifice noțiunea „credinței puse” cu a „credinței maghiare”.

Spicuri din foile maghiare.

Gubernamentul „Nemzet” pledează în primul său dela 5 Oct. pentru introducerea administrației de stat. Necesitatea acesteia o întărește de astădată cu cestiunea naționalităților și cu epidemia holerei. Aceste sunt după dînsul cele două urmări regretabile care le-a avut zădărnicea reformei administrative din partea opoziției.

„Una este”, — dice gubernamentalul, — „pășirea pe față a agitației naționaliste.

„Apponyi s'a silit în discursul său din Jászberény și de ajurea să o arunce și pe aceasta în cărca guvernului Szapary, dînd că agitatorii de aceea au devenit cetezatori, pentru că guvernul este slab.

„Noi știm bine că agitația valahă nu este de aji de ieri. Lipsa de conștiință și de patriotism au pregătit-o de ani de zile. Ear' reforma administrației a avut tocmai scopul principal ca să facă imposibile agitațiile naționaliste.

„Prin reforma administrației am voit de o parte să facem Ungaria stat de drept, în care multe contra-te s'ar fi aplanat; de altă parte am voit să înarmăm statul unguresc față cu toți dușmanii săi interni.

„Nu am putut-o face, pentru că opoziția ne-a împedat. Și agitatorii naționaliști vădînd că timp mai îndelungat nu se poate realiza reforma chemată să le paralizaze activitatea, au

vădît în aceasta slăbiciunea statului unguresc și au folosit moratoriul ce li-a cîștigat opoziția pentru organizarea mișcării lor nebinecuvîntate”.

Opoziționalul „Magyar Hirlap” are alte dureri. El își spune tot la primul loc supărarea, că Valahia din Șişeci au trimis cheile bisericii la Papa.

„În adevăr — se vaită organul dlui Horváth Gyula, cine vede raportul ce există astăzi între Ungaria și Roma, ar crede că aici și astăzi sacrifică pîgânii cai albi lui Hodur și că steaua creștinismului este în apunere.

Guvernul propune un arhiepiscop de Strigon, Roma îl respinge, Franciscanii voesc să dea ordinului lor un caracter mai național, Roma trimite comisar, care degradează, pedepsește și alungă o parte dintre călugări.

Scaunul arhiepiscopesc din Agram devine vacant, guvernul numesc unu, doi, trei candidați, Croații trimit scrisoare la Roma, și vine răspuns, că dintre toți, trei nu e bun nici unul, ci se caute un panslav neaos, care să fie la fel cu Starcevič și Strossmayer. Acum în fine trimit Șişeceni cheile bisericii la Papa, în loc să le trimită la episcopul din Gherla.

Cu un cuvînt au aflat un for de apelație. Acesta e bun pentru ultramontani, e bun pentru Croați, e bun pentru Valahi, e bun pentru toți dușmanii statului și ai națiunii maghiare. Cine are ambiție impotentă, gravamen închipuit, scopuri contrare statului, și aici în țeară nu capătă satisfacție, nu cîștigă reparație, nu ajunge la rezultat, acela se îndreaptă direct spre Roma și poftesc de la urmașul Sfîntului Petru ca să reglementeze progenitura Sfîntului Stefan.

Și Romei îi place în rolul de a fi considerată de forul cel mai înalt; se bucură că poate arăta cel puțin aparența puterii lumesci, și crede fiecărui mincinos, fiecărui miserabil, care vine înaintea tronului său cu rugămînt mincinosă”.

De, o fi și așa! —

CORRESPONDENȚA

„TRIBUNEI”.

Valea Bărgăului, 20 Septemvrie.

(Ministrul unguresc Bethlen și Românii din Bărgău.) Fîndcă din incidentul venirii Excelenței Sale ministrului de agricultură, contele Andrei Bethlen, pe Valea-Bărgăului s'a lăsat în public — de jurnalele unguresci, — nise faime tendențioase, cu scop de a discredit și suspiționa înaintea lumii, și mai ales înaintea neamului românesc, inteligența și poporul românesc din această vale, sau doară cu scop de a micșora efectul Memorandului și al Replicei bravilor noștri studenți, — așa în interesul adevărului, ne luăm libertatea a da următoarele deslușiri, pe care Vă rugăm a le publica în prețutul nostru jurnal național „Tribuna” și anume:

1. Primirea și întîmpinarea ministrului nu s'a făcut din partea inteligenței și poporului românesc din această vale, ci de către contele Eugen Lăzăr, cu puținți inteligenți, între care majoritatea a fost de altă limbă; apoi de către primăriile comunale în frunte cu solgăbirul cercului, — la ordinul și cu concursul său — și în fine de către o mulțime mare de „uj magyar”, adică de Jidovi.

2. Părintele Toader Vrășmaș din B. Prud nu a fost de nime autorizat a vorbi în numele ținutului sau al populațiunii de pe această vale.

Că în vorbire se fi atins și idea de stat maghiar, nu știm, căci nu am fost de față la primire; despre aceea Șfișia Sa s'ar de seamă, dacă are curagiu și e Român adevărat.

Mai mulți inteligenți și țărani români.

Cheseiu, 2 Octomvrie 1892.

(Episcopul Szabó și avocatul Augustin Muntean.) Vasile Vanca, decedat în 29 Iulie st. v. 1890 la București, a testat o anumită și considerabilă sumă de bani și bisericii grcat. din Cheseiu, satul sau natal în comitatul Solnoc-Dobăca.

În urma transacției încheiate cu ereții, competența bisericii s'a satorit în suma de 1000 franci, care sumă fu trimisă încă în același an la mîna dlui avocat din Dej Augustin Muntean, unul dintre reprezentanții ereșilor, spre a aservi-o bisericii.

Di Muntean însă nici după mai multe rugări și felicitări, nici după provocare publică făcută în coloanele „Tribunei”, nici după însușirea la camera advocației din Cluj fără motiv și fără îndreptățire odată cu capul nu voesc a restitui bisericii suma primită.

Vădînd că pe di Muntean nu-l doare păgubirea bisericii noastre, cu atât mai puțin are simț și aplicare a promova bunăstarea și interesele ei, ne-am adresat încă cu finea lunii

lui August a. c. către Il. Sa dl episcop diecesan Dr. Ioan Szabó ca să ne dea incuviințare a pute întenta proces contra domnului Muntean.

Rezoluțiunea cererii însă stătea baltă.

În urmă după atîta așteptare zădărnice di Ilie Contea, parochul local, s'a prezentat în persoana dl. Il. Sa episcopul, pentru a-l ruga să satisfacă cererii, căci poporeni credincioși și-au pierdut răbdarea, și biserica este lipsită de un capital destul de frumos și chemat a spori venitele și așa destul de slabe ale bisericii noastre.

Ilustritatea Sa după o introducere de vorbe ce le-am auzit mai de multe ori dela di Muntean a denegat incuviințarea cererii, respective urțirea procesului, sub cuvînt că nu poate permite ca un om meritat ca di Muntean să fie compromis și să se micșoreze „reputația”. Ce l-a îndrumat pe di Ilie Contea ca să mai batem ușa pe la di Muntean, căci de l va plăti el cândva (!) Ear' dacă nu ne va slugi norocul, să ne plîngem ear' Ilustrității Sale; dar' nu cumva să-l improcesuăm fără scirea sa.

Ne aduce în mare nedumerire această bunăvoință extraordinară și crutare a Il. Sale dlui episcop față cu di Muntean, dar' și nepăsarea dlui Muntean față cu această cauză, care creșdînd poate, că „meritele” sale justifică că Il. Sa nu-i impută un așa mic exces. Căci precum se vede înaintea Il. Sale este de mai mare preț „reputația” dlui Muntean decât averea bisericii noastre și liniștea credincioșilor.

Mult ne batem capul să explicăm complicitatea de apărare și interese ce experiam că există între Ilustritatea Sa și mult favoritul seu di Muntean.

În urma acestora ne mai puteam suferi liniștiți atîtea șicanări fără sfîrșit și fără rezultat, ba vădînd că cu frumosul, cu rugări respectuoase la persoanele interesate dăm numai de urechi surde și inimi închise, sântem siliți chiar și la forțarea poporului credincios a pași pe calea publicității și a interpela pe dl advocat Augustin Muntean: că are de cuget să predee în cel mai scurt timp banii bisericii; ear' pe Ilustritatea Sa dl episcop, că preferă să presteze și mai departe scutul și apărarea dlui Muntean în dauna cauzei, sau i mai zace la suflet soarta și interesele biete noastre biserici?!

Gavrilă Vereș, curator

De pe Valea-Șieului, Septemvrie 1892.

Trecînd prin unele comune de pe Valea-Șieului și informându-ne despre starea locuitorilor din acele comune mi-am făcut unele notițe ce Vi-le trimit cu rugarea ca să binevoiți a le da publicității.

1. Comuna Șieul-mare e locuită de Români, Sași și Unguri, aci spiritul național e prea amorțit, școala confesională gr.-or. de aci a fost nimicită, înfîințându-se o școală de stat pe ruinele școlii gr.-or. române și celei calvine maghiare. Sașii însă, onoare lor, pînă acum nu s'au dat și cu ajutorul ce l-au primit dela conaționalii lor și dela „Schulverei-nul german” se află în poziție de a începe la primăvara viitoare edificarea unui edificiu școlar ce va costa 7000 fl. v. a. Așa își ajută ale naționalități școlilor lor. Românii din Șieu însă afară de începerea edificării unei noue biserici, alte semne de viață pînă acum nu au arătat.

2. Bărla și Sântioana, situate din jos de comuna Șieul-mare, comune curat române. Bărlenii sînt divisați în două confesiuni, uniți și neuniți, cu două biserici slabe, cu 2 preoți săraci și cu o școală slabă. Sântioaneni sînt toți gr. cat., fosti grîntieri, și cu veniturile la comună, școala și biserica lor însă stau pe o treaptă de tot inferioară; ambele aceste comune unite într-o comunitate confesională cu o singură biserică, o singură școală și un singur preot, dar' brav și bun conducător, ar pute face mare progres, cu atât mai virtos că sînt și aproape una de alta, numai apa (riul Șieu) le desparte.

3. Șerlingul și Nușfalău, două comune deosebite, dar' susțin laolaltă o școală, și prin energia tînerului preot care scie conduce aceste două comune cu multă înțelepciune fac progrese îmbucurătoare.

4. Bileagul, comună mixtă locuită de Români și Sași. Materialmente Românii sînt în stare mai bună decât Sașii, sînt foarte harnici și cu cumpet bun, au o biserică frumos decorată pe din lăuntru și o școală de peatră destul de corespunzătoare, care se pot atribui ca merit harniciei preotului lor.

5. Sereșelul are situație frumoasă și o biserică destul de corespunzătoare.

6. Arcalia, comună mixtă de Sași și Români, Aci de câțiva ani numai mai nainte au fost aduși miliție pentru secuestrarea averii bieților locuitori pentru despăgubirea decimii din vie, foștilor domni. Românii cu deosebire înrădăta erau de scăpați materialmente și încercați în multe greutăți, procese și datorii,

încât ajunsesse la desperare. Căpătînd însă un preot harnic, blînd și cu multă înțelepciune, și ascultînd ei de învățăturile lui cele bune, nu numai că au scăpat de greutățile în care erau încurcați, dar' au făcut un progres atât de îmbucurător, încât sînt admirați din partea satelor vecine. Au reparat frumos biserica, au edificat școala corespunzătoare și casă parochială, au înfîințat un grînar bisericesc și alte multe bune, care toate adevăresc că ce nu poate face un preot ascultător, dacă are un preot brav conducător.

Un singur lucru îi supără pe Arcalenii, și acela e că poporeni unui sat vecin cer pentru dînași pe harnicul lor preot, care a și făcut o reprezentare pentru cererea ace-luia dela episcopul Gherlei. Cei buni la toți le trebuiesc, cei răi însă nimerei.

7. Chiralesul e cea din urmă comună unde am ajuns, locuită de Sași și Români, cu o școală română foarte frumoasă, învățător-cantor de model și cu un preot harnic.

Un Călător.

Hațeg, Octomvrie 1892.

(Obrăznicia unui șachter ovreesc.) Cu ocaziunea petrecerii mele în Hațeg în luna trecută, mi-s'a comunicat din partea unor martori oculari un act unic în felul seu, care caracterizează toleranța și șovinismul jidano-maghiar în Ungaria. Acest act s'a comis în sinagoga de acolo din partea șachterului, cu ocaziunea festivității zilei Maiestății Sale. Faptul e următorul:

În Hațeg amplitoiții tu uror oficiilor se îndatineză cu ocaziunea zilei M. Sale a asista pe rînd la serviciul divin în toate bisericile. Conform acestui us au mers și în sinagoga, unde șachterul ca să fie mai papa decât Papa, și ca să se descopere coarda sentimentelor sale pentru „liberala și marinimoasă națiune ungurescă”, a rostit următoarea vorbire:

„Doamne protege pe Maiestatea Sa, protege liberala și marinimoasă națiune maghiară, precum și pe celelalte națiuni conlocuitoare ale acestui stat. Nimicesc însă pe acest popor român blăstemat și antidinastic, care periclitează existența statului și care a molestat pe Maiestatea Sa cu Memorandul infam, când toate națiunile care constituiesc statul s'arbu iubilei încoronării”.

Ce! un Jidan, venit ieri-alaltăieri în Hațeg cu adrețe, să cuteze a ataca un popor din al cărui spate parasitează, a timbra un popor, care de peste 2000 de ani cu sîngele seu a adăpat pămîntul Vălii-Hațegului, de antidinastic? Rușine destulă pe Hațegani, că nu s'a aflat nimenia, care cu argumente pîpăibile se convingă pe acest parvenit, că nu se află în Ierusalim sau Pesta, ci în Hațeg. Nu voesc să mai amintesc ce s'ar fi întimplat cu un preot român, dacă ar fi cutezat a comite o astfel de faptă.

Caracteristic e, că așa numitul și de Jidani toleratul „primar” Bărsan, care cu întreg personalul dela magistrat a asistat la acel act „divin”, nu a aflat de consult, fînd după cum se dice de nascere Român, a face din oficiu pașii necesari, ca astfel de hiperzelozități, pentru viitor să se evite, sau cel puțin, dacă mai posedă ceva ambițiune și rușine, să-și arete indignarea sa, contra unei astfel de impertinențe jidovesce. Dar' ce vorbesc de ambițiune și rușine la Bărsan. Acest om e ca și struțul, care își ascunde capul în nășip, pentru a nu vedea pericolul ce-l amenință.

Dr. Turcu.

Cu 1-a Octomvrie v. 1892

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna”.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atît în monarhie, cît și în România prin mandate postale (Posta-utalvány — Post-Anweisung.)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sînt rugați a ne comunica eventual prelîngă localitatea unde se află și **posta ultimă**; ear' domnii abonanți vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fașile, în care li-s'a trimis diarul până acum.

Administrațiunea diarului

„Tribuna”.

CRONICĂ

Întrevederea M. S. Monarchului cu Tarul. Se telegrafează din Londra: Lui „Daily Telegraph” i-se anunță din Petersburg, că întrevederea Tarului cu Împăratul-Rege Francisc Iosif în Skierniewice nu s'a hotărît încă, dar' ambasadorul austro-ungar din Petersburg continuă, cu speranță în succes, a-și da osteneala ca să aranjeze această întrevedere.

Sciri parlamentare. După cum anunță foile din Budapesta ce am primit astăzi, camera deputaților maghiari va ține la 11 o. o ședință spre a primi mai multe proiecte de lege din partea guvernului. Desbaterile mitorii ale camerei deputaților se vor rena la 17 c. După cum află „P. Hirlap”, comisiunea judiciară va lua în cîră la desbateri două proiecte de lege ale ministrului de justiție, dintre care unul tractează despre aplicarea pedepselor de închisoare și întrebunțarea amandelor în bani, celalalt despre inducerea proprietății adăvărata în cartea funduară și despre relatarea indulerilor în cărțile funtuare. Ambe proiectele vor fi puse la ordinea zilei încă înainte de desbaterile bugetului. Tot înaintea desbaterii bugetului se va desbata și proiectul de lege despre îmbunătățirea lefi funcționarilor de stat.

Numiri. Vicenotarul Eduard Brück dela judecătoria cere. din Arad a fost numit subjude la judecătoria cere. din Macău, ear' practicantul de perceptor Wilhelm Teleki oficial cl. VI. în Deva.

Expoziția „Reuniunii sodalilor români” continuă a atrage un public destul de numeros. În zilele din urmă obiectele expuse ear' s'au sporit în mod considerabil. Din comunele Săliște, Poiana, Porcesci etc. au mai sosit numeroși articole de curelărie, tîmplărie, funărie, tăbăcărie etc. Ca un nou punct de atracție a expus Posnarul Dumitru Șufană măsăruil două cojnice perfecționate de scînduri și sticlă, lucrate de el. Cojnicele sînt impoporate cu stupi, ai căror faguri și lucrare se pot vedea de vizitatori. Afară de aceea a mai sosit o porție de pănuri și țesături țărănești tot din Poiana. Sămbătă va începe juriul ales alstăieri examinarea și satorirea obiectelor, care vor fi premiate Duminecă. Cu acest prilegiu rectificăm o regretabilă greșală, care s'a străcurat în darea noastră de seamă despre deschiderea expoziției, publicată în nrul nostru de Marți. Anume dintre onoratorii care au fost de față la deschidere, a rămas afară numele dlui Dr. Rațiu. Reparam această greșală, cerînd scuzele noastre venerabilului nostru president, care după cum este tuturor cunoscut, se interesează de toate năsuțele de progrese ale poporului nostru.

Împăratul Germaniei în Viena. După cum se telegrafează din Viena, împăratul Wilhelm va sosi acolo Marția viitoare la 11 oare 50 min. ameați cu tren separat. Dela gară monarhul german va pleca direct în castelul din Schönbrunn, unde sînt deja gata apartamentele pe seama lui. În ziua aceea se va da un dîneu de gală. Seara împăratul Wilhelm va cerceta opera Curții, ear' în ziua următoare va asista la o reprezentație în „Burgtheater”.

Măsuri în contra holerei. Vicecomitele comitatului Sibiu a ordonat ca călătorii ce sosesc din Budapesta aici să fie supuși unei observații medicale de 5 zile.

Căsătoria principelui moștenitor român Cetim în „Timpul”: Data căsătoriei A. S. regelui principelui moștenitor cu principesa Maria d'Edimburg este irevocabil fixată pentru 10 Ianuarie stil nou. Căsătoria se va face la Sigmaringen. Peste două zile, după căsătorie, părechia regală se va întoarce în capitală, unde se vor face mari sêrbări.

Cavalcada de emulațiune între Viena și Berlin. După cît se scie pînă acum, dintre ofierii austriaci care au luat parte la cavalcada de emulațiune ca cel dintău a sosit în Berlin la 4 c. locotenentul de husari Miklós. El a plecat Sămbătă la 7 și 40 m. dim. din Florisdorf și a sosit în Berlin Marți la 9 oare 34 m. înainte de ameați. A parcurs deci distanța de 580 kilometri dintre Viena și Berlin în 74 oare. Al doilea a fost locotenentul Csávossy, care a sosit în Berlin două oare după Miklós. Dintre ofierii germani ca cel dintău a sosit în Florisdorf principela Frederic Leopold de Prusia, ca al doilea sublocotenentul Heyl. Ambii au sosit seara.

Monumentul dela Adam Klissi. Peste câteva zile va fi adus în capitală, scriu foile din România, grație stăruințelor dlui Gr. Tocilescu, eminentul nostru archeolog, trofeul dela Adam Klissi, care are o greutate de 17.000 kilograme.

Înființarea de carantine la Predeal și Verciorova. „Timpul” ce am primit astăzi anunță: Consiliul de ministri ocupăndu-se exclusiv, aseară, cu măsurile sanitare pentru apărarea țerii în contra holerei, a hotărît înființarea de carantine la Verciorova și Predeal. Însă pentru că înființarea acestor carantine va întârzia încă câteva zile, s'a hotărît ca pentru moment să continue cu aplicarea măsurilor următoare însă cu mai multă rigoare ca pînă acum: O rigoroasă revizie sanitară a tuturor călătorilor; desinfectarea tuturor obiectelor lor; respingerea tuturor bolnavilor și a vagabundilor și în fine observație de cinci zile a călătorilor în județele unde se vor stabili făcînd la graniță o declarație în

Rondouri pentru teatru cu atlas și cupțușite cu piele.

P. T.

Subsemnatul am onoare a Vă încunoscînta respectuos, că m'am înapoiat din voiajul ce am întreprins la Viena pentru cumpărări și prin alegerea de mode interne și externe și mărfuri de manufactură ce am făcut-o în persoană, mă aflu în cea mai bună poziție a servi clientela mea cu cei mai noi și mai ieftini articoli, precum pot fi serviți și la prăvăliile cu mărfuri de modă din Budapesta și Viena.

Confecțiune de dame pentru sezonul de toamnă și de iarnă,

novități în Ceppes, mantile, jachete, mantile de ploaie dela cel mai mic până la cel mai mare număr, samente de mătăsă și lână, chamsan plusat, haine de stofă de cea mai bogată alegere dela cele mai ieftine până la cele mai fine și mai nouă, stoffe garantate de mătăsă curată, mai ieftin ca la ori-care concurent din Svițera în cea mai mare alegere, corturi de ploaie după cea mai nouă usantă, mănusi glacé și suediene cu 3 nasturi, de cele mai frumoase colori de Sara Bernhard și Stefani, tamborat lungime de 10 nasturi, precum și toate sortele mănusi de iarnă, cu deosebire în mănusi măgulesc a crede că am după cea mai bună alegere.

Mare deposit de barquete cu desenuri, flanel franzoese, novități, precum cingătoare, fischeuri, boa, marschoane cu blană, chipiuri, covoare de pus pe podine în saloane, șiret, jute, perdele, servete pentru cafele, ambroze (pânzături) pentru masă, chifoane Gradl și pânză de tort, batiste de buzunar simple și cu ciucuri, broboade, pantice, evantauri, corsete, șururi, rufarie de dame și bărbați, gulere, manchetă, cravate posmanterie (Verschnürungen), și multe alte articole care nu sînt numite aici se pot găsi la mine mai bune și mai ieftine, despre care Vă rog să poftiți a Vă convinge.

Cu distinsă considerațiune

M. Krassovsky,
Piața-mare Nr. 1.

[4694] 2-3

Unicul, cel mai mare deposit din Transilvania în conf. de dame.

INSTITUT TIPOGRAFIC ÎN SIBIIU.

Se află de vîndare:

Plicuri oficioase

adresate: direcțiunii financiare, — oficiului de dare r. u., — tribunalului reg. ca judecătorie a cărților funduare, — scaunului orfanal comitatens, primăriei comunale, — judecătoriei cercuale, — protopretorului cercual.

Formular	közseg elöljáróságától.		mărimine 14 x 21 1/2
	Sz.	A tekintetes	
	megyei árvaszéknek		
	Hivatalból.	Portomentes.	
	ügyben.		
100 bucăți 50 cr.			

Legea veterinară.

Prin articolul de lege VII. din 1888 s'au regulat în patria noastră afacerile veterinare. Nu numai fiecare proprietar de vite are trebuință de cunoștința dispozițiilor acestei legi, dar și toate primăriile comunale. Aci se regulează toate afacerile cu pasapoarte, cu tirgurile de vite, cu boalele contagioase etc. etc. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a publicat o explicațiune populară a acestei legi. Reuniunea agricolă română din Sibiiu s'a îngrijit pentru traducerea acelei broșuri în limba română, care poartă titlul:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe

LEGEA VETERINARĂ

BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De Tormay Béla.

(134 pag. VIII.)

Broșura costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

Institutul Tipografic în Sibiiu.

Toemai a apărut:

Clara Milici Novelă

de I. Turghenev.

Traducere din limba rusă

de Enea Hodoș.

Institut Tipografic în Sibiiu.

În editura „Institutului tipografic”
a apărut și se află de vîndare

Prăsierea pomilor

de D. COMȘA,

membru în comitetul central al „Reuniunii române agricole”.
Prețul unui exemplar 12 cr.

A apărut și se află de vîndare
la Institutul Tipografic în Sibiiu

SAVITRI.

Povestire indică din Mahabarată.

Traducere
de G. B. Duică.

Cu o prefață de Ioan Slavici.

Prețul unui exemplar:
25 cr. — 50 bani.

(Cu trimitere pe postă 5 cr. porto).

Institutul tipografic în Sibiiu.

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

1. **Pădureanca.** Novelă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Pipăruș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tîndală.** Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcăritul.** Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstăm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica de Bojena Némecová,** tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrani.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțoească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Cenușoara.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un petitor îndărătnic.** Novelă de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Vîntură-Teară.** Din poveștile californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Graului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgîrcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Nusciun-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Rogeni.** Novelă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mîrgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadoță.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbiționiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. **Clara Milici.** Novelă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 90 b.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.